

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.193 van 5 juli 2012
in de zaak A. 199.484/XII-6519**

In zake: Ronny WUYTS
woonplaats kiezend te 2300 Turnhout
Stationsstraat 13

tegen:

STAD TURNHOUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Fransen
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

Jan BROECKX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 maart 2011, strekt tot de
nietigverklaring van:

“1/ de beslissing waarbij de heer Ronny Wuyts geen 50 % van de punten heeft behaald op het schriftelijk gedeelte van het examen voor sergeant en dus niet uitgenodigd werd op het mondeling gedeelte van dit examen, en van de door de kandidaten behaalde resultaten voor het schriftelijk gedeelte van dit examen, en die toegelaten werden op het mondelinge gedeelte van dit examen, alsook de beslissing van de gemeenteraad om deze kandidaten toe te laten tot het mondeling gedeelte van het examen voor sergeant bij de beroepsbrandweer.

2/ de negatieve beslissing van Dirk Broeckx medegedeeld in de nota van 18 oktober 2010

3/ de beslissing van de (besloten) vergadering van de stad Turnhout dd. 8 november 2010, waarbij op verslag van het College van Burgemeester en Schepenen, werd beraadslaag[d] over de bevordering tot sergeant bij de beroepsbrandweer, en waarbij Jan Broeckx, werd bevorderd tot sergeant bij de beroepsbrandweer.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Jan Broeckx heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 11 mei 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 april 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leopold Schellekens, die loco advocaat Rudi Bollen verschijnt voor verzoeker, advocaat Jan Fransen, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 28 juni 2010 verklaart de gemeenteraad van de stad Turnhout een betrekking van sergeant bij de beroepsbrandweer vacant, te begeven bij wijze van bevordering.

Tot de bevorderingsvoorwaarden behoren: het verkrijgen van een gunstig advies van de officier-dienstchef en het slagen in een niet-vergelijkend bevorderingsexamen. Om te slagen moet de kandidaat in elk van de twee gedeelten van het examen 50 % van de punten behalen en in het totaal 60 % van de punten.

Er dienen zich vier kandidaten aan, onder wie de tussenkomende partij en verzoeker.

De eerste -schriftelijke- selectieproef heeft plaats op 6 oktober 2010. Blijkens het verslag van de proef behaalt verzoeker 24 op 50 punten; hij is daarmee als enige van de vier kandidaten niet geslaagd voor de proef.

Op 18 oktober 2010 geeft de dienstchef zijn advies over de kandidaten. Voor twee van hen is het gunstig, voor de twee anderen ongunstig.

Het advies voor tussenkomende partij is gunstig. Het wordt gemotiveerd door: beschikt over goede materiaalkennis en probleemoplossend vermogen is goed; is een bekwaam, gemotiveerd en gewaardeerd medewerker; neemt verantwoordelijkheid op als brandweerman; voert taken met de nodige efficiëntie en zorg uit; is erg loyaal ten opzichte van de organisatie; is steeds bereid vorming te volgen om zich te vervolmaken; onderlinge communicatie met collega's komt soms cru en hard over; is in staat om onder zijn leiding kleine werkjes te laten uitvoeren, maar heeft geen ervaring met leidinggeven aan grotere

gehelen (“Dat is een aandachtspunt!”); heeft een zeer goede opkomst interventiealarmen, maar de beschikbaarheid kan beter.

Voor verzoeker luidt het advies ongunstig. Gemotiveerd wordt: beschikt over goede materiaalkennis en probleemoplossend vermogen is goed; houdt rekening met het belang van de organisatie maar laat zich te sterk beïnvloeden door individuele standpunten en dit heeft een negatieve invloed op andere collega's en de ploeg; toont als korporaal een sterke praktische ingesteldheid met een uitvoerende houding; maakt als korporaal te weinig gebruik van zijn delegerende en controlerende functie; greep het afgelopen jaar niet de kansen die hij als korporaal heeft om zich als kandidaat sergeant te profileren; opkomst bij interventiealarm is zeer goed.

Op 20 oktober 2010 heeft de tweede -mondelinge- proef van het bevorderingsexamen plaats. Volgens het eindverslag is alleen de tussenkomende partij geslaagd voor het geheel van het examen.

Bij beslissing van 20 oktober 2010 bevordert de gemeenteraad de tussenkomende partij tot de graad van sergeant bij de beroepsbrandweer, met ingang van 1 december 2010.

IV. Ontvankelijkheid ratione materiae

Uiteenzetting van de excepties

4. Volgens verwerende partij, in de memorie van antwoord, zijn de eerste twee voorwerpen van het beroep niet voor vernietiging vatbaar. Ze zijn, aldus de laatste memorie van verwerende partij, opgeslorpt door de eindbeslissing en hebben als voorbereidende handelingen geen rechtstreeks gevolg.

In dezelfde zin argumenteert de tussenkomende partij dat het advies van de selectiecommissie en het advies van de dienstchef slechts voorbereidende handelingen zijn die voor verzoeker “niet als een grievende vóórbeslissing aan te merken” zijn. Een beslissing van de gemeenteraad om de kandidaten tot het mondelinge examengedeelte toe te laten, bestaat zelfs niet.

Beoordeling

5. Om tot de graad van sergeant bevorderd te kunnen worden moet, gelet op artikel 19 van het grondreglement van de Turnhoutse brandweerdienst, de kandidaat onder meer geslaagd zijn voor een niet-vergelijkend bevorderingsexamen en een gunstig advies hebben gekregen van de officier-dienstchef.

6. Op 6 oktober 2010 kent de door het college van burgemeester en schepenen op 23 september 2010 samengestelde selectiecommissie aan verzoeker 24 punten op 50 toe voor de eerste, schriftelijke proef van het bevorderingsexamen. Hij behaalt hiermee niet het vereiste minimum van 50 % op dat gedeelte. De drie andere kandidaten behalen wel dat minimum, worden geslaagd genoemd en mogen, in tegenstelling tot verzoeker, “door naar de tweede proef”.

Op 18 oktober 2010 brengt de dienstchef over verzoekers bevordering een ongunstig advies uit.

7. Is de beslissing van 6 oktober 2010 van de selectiecommissie over de schriftelijke proef van het bevorderingsexamen, bevestigd in het eindverslag van 20 oktober 2010 van de selectiecommissie, voorbereidend ten aanzien van de uiteindelijke bevordering van de tussenkomen de partij, tegelijk is ze voor verzoeker ook een voor-beslissing in de mate waarin ze als direct nadelig gevolg heeft dat hij uit de verdere strijd voor de geambieerde bevordering wordt uitgesloten. Dat is het geval in zoverre de beslissing tot gevolg heeft dat hij, persoonlijk, niet geslaagd is voor de schriftelijke proef en zelfs niet meer voor de tweede proef wordt uitgenodigd, zodat hij überhaupt niet kan voldoen aan de bevorderingsvoorwaarde van het slagen in het bevorderingsexamen.

8. Het geslaagd zijn, daarentegen, van de drie medekandidaten en hun toelating tot de tweede, mondelinge proef van het niet vergelijkend examen, doen verzoeker geen dadelijk nadeel lijden en zijn vanuit zijn oogpunt louter voorbereidend. Wat dat betreft kan het eerste voorwerp van het beroep niet ontvankelijk worden bestreden.

9. Dat geldt ook de zogenaamde “beslissing van de gemeenteraad om deze kandidaten toe te laten tot het mondeling gedeelte van het examen”, nu er van een dergelijke beslissing geen spoor is.

10. Het ongunstig advies van de dienstchef aangaande verzoeker, dan weer, is net als het niet-slagen van verzoeker in het bevorderingsexamen een voorbereidende beslissing die van aard is zijn kansen op bevordering dadelijk en beslissend in ongunstige zin te determineren. Verwerende partij zegt het zelf: het maakt “een autonome reden uit waarom verzoeker niet voldoet aan de bevorderingsvoorwaarden”.

11. De excepties worden dan ook verworpen in zoverre ze betrekking hebben op de beslissing van 6 oktober 2010 van de selectiecommissie om verzoeker niet-geslaagd te verklaren en op het ongunstig advies van 18 oktober 2010 van de dienstchef over verzoekers bevordering.

V. Belang

Uiteenzetting van de excepties

12. Naar het oordeel van verwerende en tussenkomende partij is verzoeker zonder belang bij de vernietiging van de bevordering van de tussenkomende partij omdat hij niet ook de beslissing heeft aangevochten waarbij de gemeenteraad zijn kandidatuur expliciet verwerpt omdat hij niet aan de bevorderingsvoorwaarden voldoet.

Tevens doet verwerende partij gelden dat verzoeker zonder belang is omdat hij niet aan de bevorderingsvoorwaarde van een gunstig advies vanwege de officier-dienstchef voldoet en omdat zijn middel ter zake verworpen moet worden.

Beoordeling

13. Verwerende en tussenkomende partij vergissen zich wanneer zij menen dat de gemeenteraad op 8 november 2010 een expliciete

weigeringsbeslissing nam over verzoekers bevordering. Wat dat betreft missen hun excepties feitelijke grond.

Het besluit dat de gemeenteraad op 8 november 2010 nam luidt voluit:

“De gemeenteraad, in besloten zitting, bevordert Jan Broeckx tot de graad van sergeant bij de beroepsbrandweer. De bevordering gaat in op 1 december 2010.”

Zelfs in de motieven van dat besluit wordt de bevordering van verzoeker niet expliciet verworpen omdat hij niet aan de bevorderingsvoorwaarden voldoet. De gemeenteraad drukt zich ter zake immers aldus uit:

“Jan Broeckx is de enige kandidaat die voldoet aan alle bevorderingsvoorwaarden en is derhalve de enige kandidaat die in aanmerking komt voor een bevordering tot de graad van sergeant.”

14. In zoverre verwerende partij tegenwerpt dat verzoeker zonder belang is bij gebrek aan een gunstig advies van de dienstchef, valt het onderzoek van de exceptie samen met dat van de grond van de zaak, namelijk van het vijfde middel (*partim*).

VI. Onderzoek van de middelen

A. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

15. Verzoeker leidt een vijfde middel af uit de schending van het vertrouwens- en het zorgvuldigheidsbeginsel. Onder meer betoogt hij dat partijen in het advies van de dienstchef “niet op een redelijke en objectieve wijze behandeld [werden]”: “Men kan stellen dat er een verschil in behandeling is, waarvoor geen enkele aanvaardbare reden bestaat.”

Toegelicht wordt: bij de tussenkomende partij worden negen punten besproken, waarvan drie negatief; bij verzoeker worden zes punten besproken, daarvan zijn er twee negatief, al moet het tweede punt “zeker niet altijd als negatief [...] worden beschouwd”; verzoeker heeft dezelfde troeven als de tussenkomende partij, maar bij die partij worden ze meer naar voor geschoven en zijn ze meer doorslaggevend dan bij verzoeker; de minpunten van tussenkomende partij worden niet in aanmerking genomen; bij verzoeker blijken de kwalificaties niet in aanmerking te zijn genomen.

16. Verwerende partij betwist in de memorie van antwoord dat de officier-dienstchef fouten heeft begaan bij het opstellen van zijn advies en de kandidaten niet op een redelijke en objectieve wijze heeft behandeld, of verschillend heeft behandeld:

“Verzoeker komt niet verder dan een rekenkundige vergelijking die volstrekt nietszeggend is (verzoeker heeft 2 op 6 punten negatief, Jan Broeckx 3 op 9). Verder gaat hij over tot een eigen inschatting van zijn bekwaamheid. De Raad van State kan zich echter niet, zoals verzoeker tracht te doen, in de plaats van het bestuur of zijn adviesorganen stellen om te beoordelen wat van een kandidaat sergeant verwacht kan worden.

Een voorbeeld waartoe dit kan leiden is het feit dat verzoeker een uitvoerende houding als een positief punt afspiegelt terwijl men van een sergeant bij de brandweer andere verwachtingen mag koesteren.

Verzoeker schrijft dat het advies vermeldt dat de bevorderde kandidaat Jan Broeckx geen ervaring heeft met leidinggeven. In de eerste plaats betekent dit niet dat hij niet de capaciteiten voor leiderschap bezit en toont (wat volgens het advies voor verzoeker wel het geval is) en in de tweede plaats staat dat niet in het advies. Er wordt vermeld dat deze kandidaat geen ervaring heeft met leiding geven aan grotere gehelen.

Duidelijk mag zijn dat het zorgvuldigheidsbeginsel evenmin geschonden is. De dienstchef vermeldt hierbij: ‘Mijn advies is tot stand gekomen op basis van de evaluatie van de voorbije periode en in overleg met de officieren en is gebaseerd op het huidig functioneren van de medewerkers als kandidaat sergeant en de manier waarop de medewerker zich de voorbije periode profileerde als kandidaat sergeant’.

Dit is inderdaad de afweging die gemaakt diende te worden en het vermelde overleg is een teken van zorgvuldigheid. De dienstchef geeft, zoals voorzien in de bevorderingsprocedure, een persoonlijke inschatting weer en heeft deze duidelijk gemotiveerd.”

17. Harerzijds betwist ook de tussenkomende partij dat er tussen verzoeker en haar een onverantwoord verschil in behandeling zou zijn gemaakt

en is zij van mening dat een gebrek aan ervaring met leiding geven aan grotere gehelen nog niet wil zeggen dat zij niet de capaciteiten bezit om grotere gehelen te leiden. De loutere vaststelling dat tegen tussenkomende partij drie negatieve punten werden ingebracht tegenover slechts twee voor verzoeker “wil uiteraard niet zeggen dat er een verschil in behandeling is tussen verzoeker en tussenkomende partij en dat verzoeker geschikter is voor de functie van sergeant dan tussenkomende partij”.

18. In de laatste memorie benadrukt verwerende partij dat de korpschef weliswaar een onderzoek moet doen, maar dat het niet zijn opdracht is “om een vergelijking te maken”: “Het advies “moet duidelijk geen vergelijking zijn, maar een individuele inschatting per kandidaat”; “Het advies van de korpschef is dus geen vergelijking, maar wel een titel welke vergeleken moet worden”.

Het advies moet, zegt verwerende partij, aan de gebruikelijke vereisten van formele en materiële motivering van een administratieve rechtshandeling voldoen. Nergens is evenwel vereist dat het advies wordt opgesteld aan de hand van een profiel. Het volstaat dat in het advies zelf betreffende de individuele kandidaat de juiste en dragende motieven worden vermeld op basis waarvan de korpschef tot zijn conclusie betreffende de geschiktheid van deze kandidaat is gekomen. Wanneer op grond van het samen lezen van de elementen die een kandidaat meer of minder geschikt maken “redelijkerwijze tot hetzelfde besluit kan gekomen worden als datgene dat de korpschef heeft genomen, is voldaan aan de motiveringsplicht”.

Beoordeling

19. Met verwerende partij wordt aangenomen dat het niet de Raad van State toekomt om zijn eigen beoordeling van de kandidaten voor een bevordering, in de plaats te stellen van die van het bestuur of diens adviesorganen. Wel is het hem niet verboden, en is hij er -meer nog- zelfs toe verplicht, om desgevraagd de wettigheid na te gaan van de beoordeling die de overheid ter zake heeft gemaakt.

Zo noopt het besproken middel de Raad van State ertoe om na te gaan of de dienstchef, bij het uitbrengen van zijn advies over verzoeker, hem al dan niet heeft behandeld “op een redelijke en objectieve wijze” die niet verschilt van de manier waarop hij andere kandidaten behandelde.

20. Anders dan verwerende partij voorgeeft, is dat niet iets wat uitsluitend mag worden uitgemaakt door dat advies over verzoeker als een geïsoleerd gegeven te benaderen en door alleen maar te verifiëren of de in het advies voorkomende conclusie aangaande de geschiktheid van verzoeker een voldoende verantwoording vindt in de elementen die in dat specifieke geval zijn aangevoerd.

De inschatting van de kandidaten, waartoe de dienstchef in zijn advies overgaat, is een kwestie van appreciatie, van discretionaire beoordelingsbevoegdheid. De vrijheid die de dienstchef daarbij heeft, wordt niet alleen begrensd door de verplichting om binnen de perken van de redelijkheid te blijven, maar ook door de vereiste van gelijke behandeling van gelijke gevallen. Het is dan ook niet voldoende dat, op zich, de motieven het advies over verzoeker naar redelijkheid kunnen verantwoorden, ze moeten het oordeel ook verantwoord doen voorkomen in het licht van de beoordeling die de andere kandidaten te beurt is gevallen.

Dat de dienstchef niet de kandidaten met mekaar moet vergelijken en tegen mekaar moet afwegen, stelt hem er niet van vrij om de beoordelingsvrijheid waarover hij beschikt, in de verschillende gevallen op eenzelfde, vergelijkbare wijze uit te oefenen. Dat klemmt des te meer omdat een gunstig advies als een noodzakelijke bevorderingsvoorwaarde geldt en dus niet zomaar “een titel [is] welke vergeleken moet worden”. Wanneer het advies -zoals voor verzoeker- ongunstig is, sluit het die vergelijking van de titels en verdiensten van de betrokken kandidaat zonder meer uit.

21. Blijkens het advies van 18 oktober 2010 van de dienstchef wordt verzoeker finaal ongunstig geadviseerd omdat hij zich teveel door individuele standpunten laat beïnvloeden en omdat hij als korporaal te weinig gebruik heeft gemaakt van zijn delegerende en controlerende bevoegdheid.

Jan Broeckx, die geen korporaal is, wordt gunstig geadviseerd, ook al komt hij in de communicatie met collega's soms cru en hard over, ook al wordt het een aandachtspunt (met uitroepetekens) genoemd dat hij geen ervaring heeft met het leidinggeven aan grotere gehelen en ook al kan zijn beschikbaarheid bij interventiealarm beter.

Voorts wordt van beiden gezegd dat ze over een goede materiaalkennis beschikken en een goed probleemoplossend vermogen hebben en dat hun opkomst bij interventies zeer goed is. Met betrekking tot Jan Broeckx wordt daar evenwel nog aan toegevoegd dat hij een bekwaam, gemotiveerd en gewaardeerd medewerker is, die zijn verantwoordelijkheid als brandweerman opneemt en zijn taken met de nodige efficiëntie en zorg uitvoert, die erg loyaal is ten opzichte van de organisatie en steeds bereid is vorming te volgen om zich te vervolmaken.

22. Geen van beide kandidaten heeft dus al voldoende getoond over de nodige capaciteiten voor leiderschap te beschikken. In het geval van J. Broeckx wordt aangenomen dat het niet betekent dat hij die capaciteiten niet zou bezitten; in het geval van verzoeker daarentegen wordt er blijkbaar uit geconcludeerd dat hij ze mist. Wat J. Broeckx betreft worden een hele rits troeven naar voor geschoven, die hem overigens in de bestreden bevorderingsbeslissing, *in fine*, nog eens uitdrukkelijk ten goede worden aangerekend. Bij verzoeker wordt over die troeven niets gezegd: niet dat hij ze heeft, maar evenmin dat hij ze niet heeft.

De hierin tot uiting komende verschillende benadering van de kandidaten met het oog op het inschatten van hun geschiktheid als “gunstig” of “ongunstig” komt overigens eveneens tot uiting in de vergelijking van het advies over verzoeker met het advies dat F. W. te beurt mocht vallen. Van die kandidaat wordt opgemerkt dat hij nog maar sinds twee maanden weer in het korps gestart is, dat hij na een inwerkperiode “wellicht” weer over de nodige technische bagage beschikt, dat hij zich op de achtergrond houdt en maar moeilijk met kritiek kan omgaan, en dat er over zijn beschikbaarheid en opkomst bij interventiealarmen nog geen relevante gegevens beschikbaar zijn. Toch krijgt hij het voordeel van de twijfel en wordt hij gunstig geadviseerd.

23. Het ongunstig advies van de dienstchef over verzoeker getuigt van een verschil in behandeling waarvoor geen aanvaardbare reden blijkt. Verzoeker verwijt het terecht onzorgvuldig tot stand te zijn gekomen. Het vijfde middel is in deze mate gegrond.

B. Eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

24. Verzoeker leidt een *eerste middel* af uit de “Schending van artikel 17 van het modelreglement voor de organisatie van een gemeentelijke beroepsbrandweerdienst”. Volgens die bepaling moet de dienstnota waarmee aan het personeel kennis wordt gegeven van het openvallen van een bij bevordering te begeven bevordering onder meer de opgelegde proeven en de stof ervan opgeven. De dienstnota van 29 juni 2010 voldeed daar niet aan.

Een *tweede middel* is geput uit de “Schending van artikel 16 van het organiek administratief statuut toepasselijk op het stedelijke brandweerpersoneel van de stad Turnhout”. De bepaling voorziet erin dat de kandidaten ten minste veertien kalenderdagen vooraf op de hoogte worden gebracht van onder meer het examenprogramma en de examenstof. Verzoeker licht onder andere toe dat er geen enkele verduidelijking van de examenstof was, namelijk werd niet vermeld “waarin de examenstof bestaat, over welke domeinen het gaat”.

25. Met betrekking tot het eerste middel antwoordt verwerende partij in de memorie van antwoord in de eerste plaats dat verzoeker zich beroept op een artikel uit het organiek administratief statuut dat betrekking heeft op aanwervingsexamens, niet op een bevorderingsprocedure. In de tweede plaats werpt verwerende partij tegen dat verzoeker niet aangeeft welk nadeel hij heeft ondervonden en dat het normdoel zonder meer bereikt is: zijn beroepsbekwaamheid wordt getest op het niveau van sergeant, zodat de stof voor het bevorderingsexamen “dan ook” bestaat uit de cursus sergeant zoals die gegeven wordt aan de brandweerschool; de vragen komen ook effectief uit die cursus.

Op haar beurt is de tussenkomende partij van mening dat verzoeker niet ernstig kan beweren dat hij er niet van op de hoogte was dat de stof voor het bevorderingsexamen voor de graad van sergeant bestaat uit de cursus sergeant zoals die aan de brandweerschool wordt gegeven.

In de laatste memorie voegt verwerende partij aan het verweer inzake het eerste middel nog toe dat een modelreglement niet rechtstreeks op verzoeker van toepassing is en dat artikel 17 van het modelreglement waarop verzoeker zich beroept een andere inhoud heeft dan hij beweert.

26. Aangaande het tweede middel reageren verwerende en tussenkomende partij dat het de schending aanvoert van een artikel dat betrekking heeft op aanwervingsexamens, dat verzoeker niet aangeeft welk nadeel hij heeft ondervonden, dat hij de examenstof kent of hiervan niet onwetend mocht zijn, dat “niemand kan voorhouden dat hij niet weet welke leerstof gekend dient te zijn voor een examen van bevordering tot sergeant bij de brandweer. Er is niets uit de opleiding tot sergeant dat zich leent om weggelaten te worden uit een examen”.

Beoordeling

27. In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van volgende bepaling:

“Wanneer een bij bevordering te begeven betrekking openvalt, wordt het personeel van de dienst daarvan door middel van een dienstnota in kennis gesteld. In die nota worden opgegeven de te vervullen voorwaarden, de eventueel opgelegde proeven en de stof ervan, alsmede de uiterste datum voor het indienen van de kandidaturen.”

Die bepaling laat zich moeiteloos identificeren als artikel 17 van het als stuk 2 van het administratief dossier bijgebrachte grondreglement van de Turnhoutse brandweerdienst.

28. Artikel 16 van het organiek statuut toepasselijk op het stedelijk brandweerpersoneel luidt:

“De kandidaten worden ten minste veertien kalenderdagen vooraf schriftelijk op de hoogte gebracht van het examenprogramma en de examenstof, de data waarop en de plaats waar ze worden afgenomen.”

Het artikel komt voor in hoofdstuk 1, met betrekking tot de aanwerving, meer bepaald de aanwervingsexamens, maar is gelet op artikel 58 van overeenkomstige toepassing op de bevorderingsexamens voor alle graden lager dan onderluitenant - zoals de graad van sergeant.

29. De beide door het middel beoogde voorschriften waarborgen dat verzoeker tijdig in kennis wordt gesteld van de proeven en de stof die zal worden getoetst in het kader van het niet vergelijkend bevorderingsexamen voor sergeant dat -volgens artikel 19*bis* van het grondreglement van de Turnhoutse brandweer en artikel 62 van het toepasselijke organiek administratief statuut, en bijlage 3 ervan- zal bestaan uit een praktische proef om de beroepsgeschiktheid te testen en een mondelinge proef om de overeenstemming van het profiel van de kandidaat te toetsen aan de competenties in de functiebeschrijving. Die informatie moet hem toelaten zich gepast voor te bereiden.

30. Noch in het schrijven van 29 juni 2010 (adm. doss., stuk 3), noch in de dienstnota van 30 juni 2010 (adm. doss., stuk 4) wordt enige bijzonderheid verstrekt over de inhoud van het bevorderingsexamen waarin de kandidaten voor de bevordering tot sergeant dienen te slagen.

In een brief van 7 september 2010 wordt alleen uitgelegd dat de selectieproeven uit twee delen bestaan: een schriftelijke proef die de beroepsbekwaamheid test en een mondelinge proef die de persoonlijkheid, motivatie en competenties toetst.

Ten slotte wordt met een e-mail van 28 september 2010 meege-deeld dat de schriftelijke proef van 6 oktober 2010 bestaat uit meerkeuzevragen

die de technische kennis testen, vragen rond het oplossen van kleine interventies en één of twee praktische cases die op papier opgelost moeten worden.

Finaal blijkt de proef een niet geringe theoretische inslag te hebben, waarvan de -of althans sommige- vragen uit de cursus sergeant komen “zoals die gegeven wordt aan de brandweerschool”. Anders dan zijn medekandidaten, behaalde verzoeker het getuigschrift van sergeant niet in 2007 of 2006, maar tien jaar eerder, in 1996.

Het is inzonderheid op het theoretische gedeelte van de eerste selectieproef dat verzoeker slecht presteert. De motivering van zijn cijfer van 24 op 50 luidt: “Ronny scoort zwak op de vragen mbt de theoretische basiskennis en zeer matig op de praktische cases”.

31. Het is niet betwist dat, in strijd met de in het middel aangevoerde bepalingen, verzoeker niet van tevoren is ingelicht geworden over de examenstof.

Dat belet naar de mening van verwerende en tussenkomende partij niet dat hij wist of moest weten welke leerstof gekend diende te zijn en dat dus het normdoel van de voorschriften bereikt is.

Dit verweer kan niet overtuigen. Enig bewijs dat verzoeker er zich effectief rekenschap van gaf dat voor de proef onder meer de leerstof uit de cursus sergeant zoals die gegeven wordt aan de brandweerschool gekend diende te zijn, ligt niet voor. De bewering dat hij het had moeten weten of minstens kon hebben geweten als hij er om gevraagd zou hebben, doet niet ter zake. Het houdt de negatie in van de aangevoerde voorschriften, die een kandidaat juist garanderen dat de stof van de proeven hem eigener beweging door verwerende partij zal worden meegedeeld, ten minste veertien dagen op voorhand.

32. Het eerste en het tweede middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt 1° de beslissing van 8 november 2010 van de gemeenteraad van de stad Turnhout om Jan Broeckx te bevorderen tot de graad van sergeant bij de beroepsbrandweer, evenals 2° de daaraan voorafgaande beslissing van 6 oktober 2010 van de selectiecommissie, op 20 oktober 2010 bevestigd, om Ronny Wuyts niet-geslaagd te verklaren in de eerste proef van het bevorderingsexamen en 3° het eveneens voorafgaande ongunstig advies van 18 oktober 2010 van de dienstchef met betrekking tot de bevordering tot sergeant van Ronny Wuyts.

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. Verwerende partij verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkommst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 juli 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest